

MED JÆVNE MELLEMLER DEMONSTRERES DER MOD MESSIANISKE JØDER I ISRAEL. HYPPIGT ER DET YAD L'ACHIM, EN ANTIMISSIONSORGANISATION, SOM STÅR BAG. FRA MIDTEN AF APRIL MÅNED GIK DET UD OVER NOGLE AF DE FÅ MESSIANSK-JØDISKE FAMILIER I ARAD.

Demonstrationer mod messianske jøder

Af Kai Kjær-Hansen

Det israelske dagblad Ha'aretz har i et par artikler beskæftiget sig med demonstrationerne mod messianske jøder i Arad - og gjort det på en sober journalistisk måde (28. april og 10. maj).

Arad ligger i Negev ørken og er en by med en befolkning på omkring 26.000 mennesker. Omkring 40 procent er nye immigranter, hovedsageligt fra det forhenværende Sovjet. Der er også en del haredim, dvs. ultraortodokse jøder. Ifølge dagbladet Ha'aretz er der knap 500 sådanne familier. Og så er der nogle få messianske jøder, omkring 15 familier. Hovedpersonen kaldes i Ha'aretz "P", hvilket dækker over en kvindelig messiansk jøde, mor til tre; en af hendes sønner har allerede gjort tjeneste i den israelske hær.

I alt har der været 6-7 demonstrationer uden for P's hus, den største samlede flere hundrede ultraortodokse jøder, hvoraf en del var transporteret til Arad i busser fra andre steder i landet. De medbragte plakater med teksten: "Missionen i vores by er en ulykke nu og altid," og "Missionærerne er på jagt efter sjæle - forsvind fra vores by."

Politiet havde givet tilladelse til demonstrationerne. Yakim Figueras, lederen af den lille menighed, som også har oplevet en demonstration af mindre

omfang uden for sit hus, siger, at han var overrasket over, at en demonstration af denne slags blev afholdt med politiets billigelse. "De sagde, at vi er værre end den myrdede Hamas-leder Sheikh Ahmed Yassin, at vi er som nazisterne. Jeg er overrasket over, at de fik tilladelse til at demonstrere uden for et privat hjem midt i et boligkvarter."

I stedet for at gengive hele sagen skal vi her indskrænke os til nogle af de udsagn, som religiøse ledere er citeret for i forbindelse med demonstrationerne.

Forsvind herfra

Den ashkenaziske rabbiner i Arad henvender sig i en lokal avis til de messianske jøder med disse ord: "I giver jer ud for at være sabraer og smiler til os, men I venter blot på en anledning til at pågribe os og korsfæste os. Forsvind herfra, I hyklere. Hvis I bar kjortler og krucifikser, ville vi i det mindste kunne tage os i agt for jer. Det er jeres forfædre, der gennem hele historien har brændt jøder ihjel. I er en skændsel i Israel, og derfor må I udspyes herfra."

Forelagt disse ord af Ha'aretz' journalist svarer han, at han ikke fortryder ét ord af, hvad han har sagt. "Jeg siger klart og utvetydigt: Jeg elsker alle mennesker, jeg lever i harmoni med alle, men de overtrådte loven og er skyld i, at to mennesker i Arad blev omvendt."

Og han fortsætter: "Som rabbiner må jeg råbe vagt i gevær, når jeg ved at de brænder sjæle. Jeg må sige, hvad jeg mener. Rejs til Afrika, hvor der er uvidende mennesker, og prøv at gøre dem troende. Tag ikke vore børn."

Et lignende synspunkt har den sefardiske overrabbiner i Arad.

"Enhver jøde har pligt til at demonstrere imod et fænomen som dette, imod dem der udgiver sig for at være jøder, men infiltrerer de svage befolkningsgrupper og begynder at påvirke dem. Og der er mennesker, der falder for det."

Og en fra Yad L'Achim's afdeling i Bnei Brak, der organiserede den største af demonstrationerne i Arad siger: "Vi har en telefonlinie til mennesker i nød, ligesom for mennesker, der er udsat for sexchikane . . .

Mennesker ringer til os, familiemedlemmer til dem, der har tilsluttet sig sekterne, men vi har også mennesker inden for sekterne. Man kan kalde dem stikkere, men i mine øjne er de helte, der arbejder for en hellig sag. Man må forstå, hvad det er der driver disse mennesker. De ønsker at overtage

Langt fra alle ultraortodokse jøder er tilsluttet antimissionsorganisationen Yad L'Achim. Men når deres ledere kalder sammen til demonstration, møder de op (Arkivfoto). Nederst: Portrætter af messianske jøder, som der advares imod på en plakatsøjle i Jerusalem i 1997.

verden, de kan ikke beherske sig, de må sprede dette budskab. Jeg deltog i demonstrationen i Arad, og jeg nød det i øvrigt meget. Jeg mener ikke, at folk i Arad syntes det var så slemt."

Men det gjorde den lille gruppe messianske jøder i Arad. Og sammen med dem vi andre, der læser herom. På baggrund af de citerede ord er der al mulig grund til at støtte messianske jøder i Israel. Ikke mindst med forbøn.

n jødemissionærs vigtigste opgave, som han altid bør holde sig for øje er at henlede deres opmærksomhed på Den Hellige Bog, om de anerkender som Guds ufejlbarl

Hans Nicolaysen: Bibelsælger og bibelopkøber

Af Kai Kjær-Hansen

Israelsmissionens Avis bliver efter læsning genbrugt som indpakningspapir til fisk i Armenien. Det fortæller Per Pedersen, udsendt af Dansk Armeniermission i en privat mail. Som redaktør har jeg selvfølgelig intet mod genbrug.

Anderledes var det for den unge Nicolaysen, da han opdagede, at sider af Det Nye Testamente på hebraisk også blev brugt som indpakningspapir i Beirut.

"Bibel-mand" til bogens folk

Som jødemissionær er Nicolaysen kaldet til at arbejde blandt bogens folk. Han skriver i foråret 1826 følgende:

"En jødemissionærs vigtigste opgave, som han altid bør holde sig for øje, er at henlede deres opmærksomhed på Den Hellige

Bog, som de anerkender som Guds ufejlbarlige Ord, og da især på de profetier, der har at gøre med det store spørgsmål om Jesu messianitet."

Hermed tænker han naturligvis på Det Gamle Testamente. Han håber, at jøder under læsning af Det Nye Testamente på hebraisk vil få øjnene op for, at opfyldelsen af profeternes ord har fundet sted i og med Jesus. Derfor er bibeluddeling meningsfyldt for Nicolaysen – også selv om jøder "kun" vil tage imod Det Gamle Testamente. Men helst vil Nicolaysen sælge hebraiske bibler, der indeholder både Gammel og Ny Testamente. Og så ivrige er nogle jøder efter at få Gammel Testamente på hebraisk, at de også køber bibler, der indeholder Gammel og Ny Testamente i ét bind.

Med tilfredshed noterer unge Nicolajsen dette salg. Når han i forsommeren 1826 får en ny forsyning af bibler, kan han konstatere, at toldmyndighederne lader bibler på hebraisk gå igennem. Myndighedernes forbud mod salg og distribuering gælder

altså ikke bibler på hebraisk til jøder, konstaterer Nicolaysen.

Men glæden over det gode salg varer kun kort.

Bibelsælger og bibelopkøber

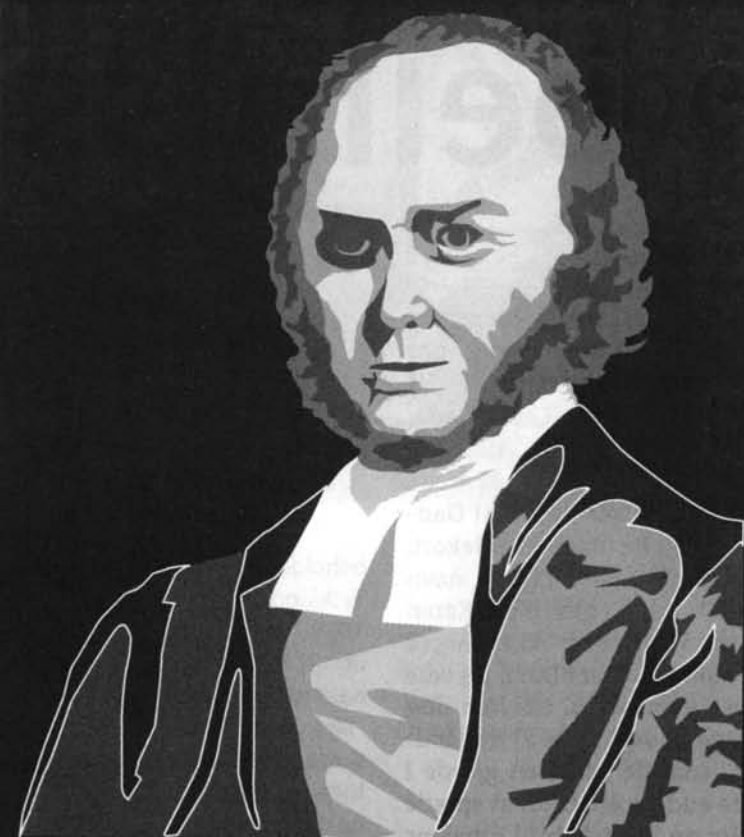
Den 20. juni 1826 får Nicolaysen et chok. Han modtager varer nede fra byen. Papiret, der er brugt til indpakning, er sider fra det hebraiske Ny Testamente. Han får også at vide, at flere sådanne sider er set i en muslimsk butik, hvor det bruges som indpakningspapir. "Det er formodentlig gået sådan for sig, at jøderne havde revet Det Nye Testamente ud af de bibler, jeg havde solgt dem," skriver han. Han får en medhjælper til at undersøge sagen, og denne bringer ham et næsten helt Ny Testamente på hebraisk.

Det er mere, end Nicolaysen kan leve med. Han har solgt hebraiske bibler indeholdende både Gammel og Ny Testamente på hebraisk. "Bibel-manden" og bibelsælgeren Nicolaysen bliver nu bibel-opkøber. Han går ned i byen og køber 40 sådanne eksemplarer af Det Nye Testamente, der er revet ud af de bibler, han har solgt, "... da jeg mente, det var bedre at få dem i hånden igen end at lade dem blive revet i stumper og stykker af mennesker, der ikke forstod sproget."

Den unge Nicolaysen, lige fyldt 23 år, tænker højt med følgende ord i sin dagbog:

"Dette er et alvorligt anslag mod de forhåbninger, vi på det seneste havde gjort os angående jøderne her i landet, og eftersom det at give dem en hebraisk bibel syntes at være den eneste måde, hvorpå vi kunne give dem et Ny Testamente i hænde, og eftersom det ville have betydet, at de blev udbredt over hele Mellemøsten, var vores skuffelse så meget desto

I 2003 FEJREDE VI HER I BLADET 200-ÅRET FOR HANS NICOLAYSENS FØDSEL. HER I 2004 ER DET 200-ÅRET FOR DET BRITISKE BIBELSELSKABS OPRETTELSE. I DENNE ARTIKEL MØDER VI HANS NICOLAYSEN SOM "BIBELOPKØBER".

Hans Nicolaysen: Født i Løgumkloster 1803. Død i Jerusalem 1856. Ankommer til Palæstina i december 1825. Efter et kort ophold i Jerusalem slår han sig i 1826 ned i Beirut sammen med amerikanske missionærer og "bibel-mænd", der befinder sig dér.

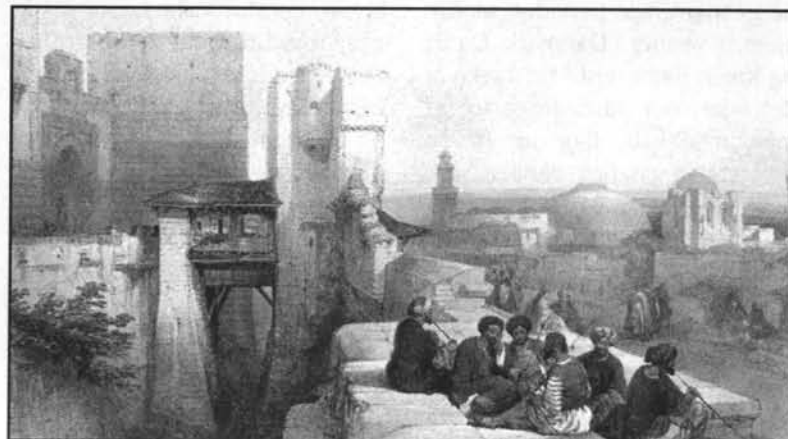
større. Indtil videre har jeg næppe kunnet formå nogen jøde til at modtage Det Nye Testamente, heller ikke traktater."

Men det 19. århundredes "bibel-mænd" giver ikke sådan op. Heller ikke Nicolaysen. Mange andre tilsvarende skuffelser kom han ud for. Men disse "bibel-mænd" har en fast tro på, at Guds ord ikke

skal vende tomt tilbage, en vending de bruger gang på gang.

De lærer at leve med, at i bibelarbejdet er der meget spild. Anderledes er det ikke i dag. Men frugter af dette arbejde er der også.

Litografi af David Roberts, Jerusalem 1839

Når der deles traktater ud, havner en del i skraldespanden – som her ved et friluftsmøde på strandpromenaden i Tel Aviv. Selv om der i jødemission er en del spild – også når der deles bibler ud – fortæller historien, at en del jøder er kommet til tro gennem arbejdet med bibelspredning.

IMMANUEL KIRKEN I
JAFFO 1904-2004

IMMANUEL KIRKEN ER SMYKKET MED EN LANG RÆKKE GLASMOSAIKKER, SOM PÅ EN FLOT MÅDE FORTÆLLER BIBELHISTORIE OG PEGER PÅ, AT ISRAELS GUD HAR HANDLET GENNEM JØDEN JESUS TIL BEDSTE FOR DET JØDISKE FOLK.

Sparres stærke
symbolik:
Guds hånd rækker
ned til verden i
kærlighed gennem
sin Søns blod.

Immanuel Kirkens glasmosaikker

Af Kai Kjær-Hansen
og Bodil F. Skjøtt

To bibelske begivenheder knytter sig til Jaffo. Det var her, profeten Jonas indskibede sig, da han forsøgte at undvige Guds kald til at rejse til Nineve. Og det var her, apostlen Peter opvakte den kvindelige discipel Tabitha og i en periode boede i garveren Simons hus, hvor han i et syn fik besked om at døbe hedningen Cornelius, hvilket skete i Cæsarea.

Begge begivenheder kan man finde i den norske kunster Victor Sparres flotte glasmosaikker, som har prydet Immanuel Kirken siden dens renovering i 1977. Disse bibelske historier er gengivet øverst i nord- og sydmuren af kirken. Jonas-historien skjules dog noget af orgelet.

Nede i kirken er nord- og sydmuren smykket med symboler for Jesu tolv disciple. Judas Iskariot er

også med - med sin pengesæk. Vestmuren er smykket med symboler for de fire evangelister - og i midten et skib, det gamle kristne symbol for kirken.

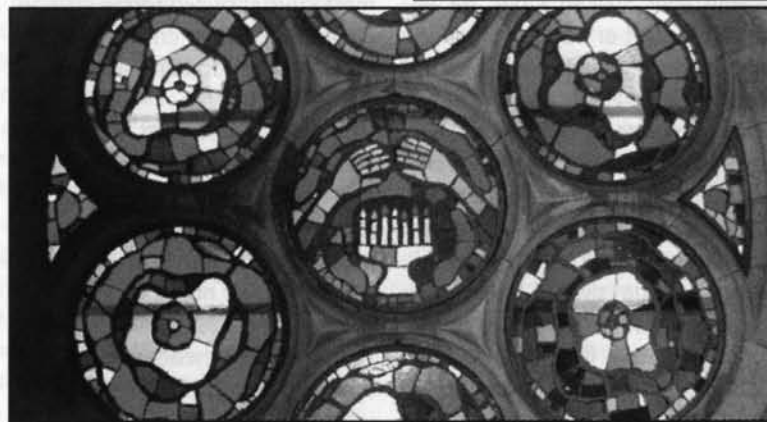
Over alteret oppe i østmuren er der tre vinduer. Til venstre fortælles juleevangeliet med et barn i en krybbe. I midten er der en hånd fra himlen - placeret i et hjerte - som når ned til mennesker, og nedenfor en bloddråbe med en tornekrone. Hermed forkyndes, at han, der bar tornekronen og døde for alle mennesker, blev født i det jødiske folk. Derfor er tornekronen formet som en davidsstjerne. Den kan også minde om alle de lidelser, Guds folk har været ude for gennem tiderne. Mosaikken til venstre afbilder det ny Jerusalem med engle, der glæder sig, og Helligånden som en due, der dvæler over Jerusalem. De tolv tårne med tolv porte repræsenterer både Israels tolv stammer og de tolv apostle.

Disse tre mosaikker fortæller

således evangeliet i en nøddeskal. Uden anvendelse af korset som symbol peger den midterste mosaik på påskens begivenheder og giver hermed et virkningsfuldt udtryk for Guds kærlighed. Og har man svært ved tyde mosaikken, gør inskriptionen på alteret det for én. Her står på hebraisk det kendte vers fra Johannes 3,16: "For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes men have evigt liv."

Kikker man fra alteret i øst mod vest, ser man foroven en række mosaikker, bl.a. med den syvarmede lysesstage og nogle velsignende hænder - måden på hvilken det hjemvendte folk fejrer deres sabbat.

Mosaik med syvarmet lysesstage:
Også messianske jøder kan holde
sabbat med velsignende hænder
- og i Jesu navn.

Og så skal vi ikke glemme præstens vinduer. Før præsten træder ind i kirkerummet, har han også noget at se på i sakristiet. Her er to små vinduer med de græske bogstaver alfa og omega og et symbol på nadveren. Hermed bliver præsten mindet om, at Guds nåde er alfa og omega for hans - og menighedens - liv.